

El Kavgaları 6

– Bayram KAYA · 09 Haziran 2017

El, hem ilah üzerine bir yansımadır. Hem ilah üzerine inşa olması nedeniyle ilah ile örtüşen ortak bir tabanı vardır. Hem de ilahtan fazla olan kısmının, ilaha göre boşluk devinmeli anlamlar taşımasıyla da El İlahtır. Bu nedenle örtüşen kısım kadarla El, ilah gibidir.

El'in ilahtan fazla olan; ilahla örtüşmeyen kısmı da El'in özel mülk sahipliği olmasıdır. Yeni El, ilahtan fazla olduğu farkı kadarla İlahı yadsır. El'in ilahı yadsıyan kısmı; El süreci içinde çok büyük sonuçlarla yansır. Fark yansıyan kadarla El; La El ya da El-la'dır. Yani El, diğeri olmayandır.

Doğada oluş vardır. Oluşun kesikli sürekli olmuşça özel bağıntılı yasaları içinde değişen dönüşen var bulunuşları, vardır. Yani doğal oluş; var oluş biçimine; bu olumludur ya da bu olumsuzdur; demez.

Suyu içilir oluşla gören de biziz. Suyu boğan oluşla ifade eden de biziz. Suyu cisimleri yüzdürür, batırır diye amaçlarla ortaya koyan da biziz. Şu halde su yansıma girişenle bir olamdır. Batma ya da yüzme bir girişme; bir ortam olayları ve olgularının belirmesi ya da belirememesidirler.

İnsan öznesi olam içinde olan bu tür girişme tiplerini; böylece kendi öznesine göre olumlu, olumsuz sayıp; doğaya indirgemekle, yanılısamalar içine düşer.

İşte El tipi oluşma; eski olan ilahi skalaya göre; yeni olanı anlayıcı kıyaslamaları içinde olur. El bu kıyası yaparken; ilahla örtüşen kısmı kendisinde geri bağlanım oluşuyla içerir. İlahın da kendi geri bağlanım yasasına göre; şimdi yeni olup ta, eski ile örtüşmeyen kısımdan yaptığı kırpmaları nedeniyle de ilah kendi içinde yeniyi oluşamaz. Yeniyi oluşamayan ilahi öznellikler, El'e göre putçu devinışlerdir.

Put tanılı skalalar referans değerine bağlılıkla; gelenekçi olup, istikrar içinde olmakla; kafalarındaki eskiyi atamazlar. Diğer yandan da eski; biriken zenginlik kaynağı gibi nedenlerin beliren yansımasıyla kişisel sahipliği oluşacak anlamaları aklına düşürür. Düşürür de eski içindeki bu yeni yansımalarını da oluşamamakla; tedirgin olur.

Tedirginliğin enerji sarflarından kurtulmak ve düzenli kararlılık düzeyine geçmek için de eski olana (geleneğe) inanmakla kararlılık düzeyine geçmek zorundadır. Eski olanla yeni arasındaki direnişe biz sosyal anlayış diyoruz. Öznel oluş, ileri bilinç düzeyi içinde olamamakla; kendi kaos çalkantılarını da aşamamakla; inanır. Gelenek bir deney zenginliği olmakla güvenli ve istikrarlıdır. Bu doğrudur.

Ama gelenek te gelecekte olup bitene göre olmamakla da; gerici tutucu çok zarar vericidir. Yani gelenek sizden öncesi içinde olunuşla şimdiki kimi şartlara cevap oluşuyla güvenli ve istikrarlı olur. Bu kararlı oluşu nedenle gelenek kendi oluşla (gelenek oluşla) kalmak ister.

Diğer yandan gelenek, gelecekteki yeni ilişki bağıntıları karşısında işe yaramamakla, kendini değiştirmek yeniye göre olmak zorunda olmakla; kendi kalamamak zorundadır. İşte bu da değişmeyle değişmeme arasında; kendi kalma ve kendi kalamama sürecidir.

Değişen yeni durumlara göre cevaplar oluşan süreç ileri özne bilinç düzeyi, eski ile örtüşmeyen farkı; yeni bir bilgi ve mesaj düzeyi olmakla algılayıp işler. Böylesi özne bilinç toplumsal bilinçtir. Toplumsal bilinç buluş ve tasarım içinde olmanın bambaşka enerji durumudur. Bu bilinç düzeyi yeni sıçramaların kararlılık düzeyi içinde olmasıyla süreç içi yüzey gerilimini büken dalgalanmalar içinde olma demektir.

Yasa, her özel bağıntılı; kesikli sürekli durumun; bu alan gerilimli yüzeyin kendi içinde kendisine özgü rekürsif yapıyla (tekrar eden kendini çağıran özyineler çevrimlerle) ve fraktal (kırıklı parça dalgali yapı ile) irtifadır.

Yeninin eski içinde, eskisi ile örtüşmeyen kısmı kadarıyla olan kısmı; eskinin yüzey gerilimi dışında kalacak olması nedenle süreç irtifalı iç niceliğiyle bölünür. Bu nesnel sürecin yasaya uygun oluşudur. Öznel olan kişi kararlılık düzeyinde kılmak isteyecektir. Kişi ataleti durumuyla öznesinde değişmeden donup kalan gelenekçi anlayışıyla; gelenekçi düşüncesini put mana anlayışına dönüşecektir.

İlahi etki ile El'e göre olur anlayışlar; üreten ilişkili nesnel süreçlere bağlı öznel anlayışların değişme dönüşme bilinç düzeyidirler. Put; ilahıtan El'e göre olur değişmeler arasında kalır. Yeniye anlayamaz. Eski geleneğe bağlılıkla, eski ile yetinir. Yeniden gölge yansımalar taşıyan tedirginliği içinde donmuş kalmış zaman devim bilincinin muhafazasıdır.

Yine put eski içinde örtüşmeyen kadar yeni kısmın direnciyle oluşur. Bu oluşma eskinin yüzey gerilimi dışında kalacak olan yeninin özel mülk sahipliği olur kısmı; ilahi süreç içinde hazım edilme bağlamıyla, hayli süre tartışıldı.

İlahların malı mülkü yoktu. İlahlar hem gruplar arası emek değişiminin bir ortaklığıydı. Hem de üreten emekler değişiminin gruplar üzerinde paylaşılmanın ortaklığıydı. Hem de grup ortaklaşması içinde özel kişisel tüketimli sürecin kendi totem düzlemleri mana anlayışına göre tüketimin içinde olmanın; herkese göre olmanın özel ve sosyal yaşamıydı.

Hayat "ben" durumlu enerji düzenleme sürecini koruma ve sürdürmeyi muhafaza etmenin kararlılık düzeyi üzerine inşadır. Bu inşanın yüzey gerilimli dışa olan etkisi ben denen egoydu. Hayat ben denen egoya göre davranıyordu. İç hacimli düzenlenin yasası, dışa ben oluşla sağlama davranışıyla oluyordu.

Dış dünya; bene göre olmamakla, bencilliğin sağlanmasına karşı gösterdiği toplam bir zorluk direnci vardı. "Ben'imiz" daldaki meyveye; kaçan ceylana yönelirken; bu zorlukların etkisiyle karşılaşıyordu. Buna alan etkisi diyorduk. Alan etkisi bir zorluk ve potansiyeli olan durumdu.

Kişi alan etkisi yönünde olmakla bu zorluğu aşar. Alan etkisi yönünde olmak ta kişinin alan etkisine göre kapanıp açılmasıyla alan etkisini hem parçalı durum haline getirmektir. Hem de parçalı kılınan alan etkisi üzerine benci duygularınızı modüle edersiniz. Parçalı alan yönünü salınımları üzerine benci amaçlarınızı bindirmekle dıştaki zorluklara karşı kolaylıkla alan yönü içinde olursunuz. Bu tıpkı ırmağın akış yönünde hareket eden kayığa binmekle; kürek çekme zorluğuna gerek kalmaması gibi bir şeydir.

Yani siz dışta bu zorlukları aşmak için kendiniz gibi benlerle işbirliği dayanışması içinde "biz olup" sağlama yapıyordunuz. Biz olmakla üretim yapıp dıştaki sağlanacakları biz üzerinde sağladıktan sonra tekrar ben oluşla, özel ve bencil kılıyordunuz. Bu bir çevrimdi.

Özetleyelim. Siz bencil oluşla eylemlisiniz. Eyleminiz de kendi dışınızda çok büyük zorluklarla baş başadır. Siz bencillikle doğadaki sağlama yaptığınız şeylerle; kendi eylemlerinizi arasına bu zorluklar nedeniyle; biz olan boşluk devinmesini; sonra da üreten ilişkilerinizi oluşmakla, alan salınımı üzerine inşasınız.

Biz oluş lütuf, acıma, yalnızlık oluşla ortaya konmuyordu. Bir zorunlulukla ortaya konuyordu. Biz oluş, toplam dış zorluklar karşısındaki bencil oluşun sağlanması karşısında daha az enerji harcama yapması içinde olmanızla, doğa zorluğu karşısında daha kolaylıkla sağlama yapar olmanızdı.

Zorunluluk çevrenizde olan; sizler tarafında bene göre parçalı kılınmış alan yönlü alan etkisiydi. "Biz" oluş ta, bu alan etkisi üzerine bindirişti olmanızla sizdeki bene göre sağlayıcı amaçtı. Alan yönü size en az enerji harcanması olur. Sizi meyveye; "biz oluşun", "büyük oluşun, güç birliği sinerjisiyle" götürür. Siz daldaki meyveyi biz oluşla koparıp; tekrar benlere bölüştürmekle kendinize sağlatırsınız. Bu doğa ile ben arasında çevrim ve sosyal bir örgütlenme oluşun tam da kendisidir.